

Kniha Zambasta

Khotanská báseň o buddhismu.

Třetí kapitola

O tom jak získat *bódhi*.

¹ Zdar. Tak toto zaznělo: Jednou Buddha v Rádžagrze na Supím vrcholku hory vyhlásil *Dharmu* (Zákon). ² Počínaje *Maitréjou*, jenž obdržel velmi čistou *maitrá*, tam bylo mnoho tisíc bódhisattvů. ³ Z východu tehdy přispěchalo ve stavu *maitrá* deset *kótis dévů* z *Brahmalóky*. ⁴ Ze všech deseti směrů včetně jihu — z každého rychle přišlo deset *kótis*. ⁵ Všichni se poklonili k nohám *dévy* *Buddhy*. Nejrůznějšími způsoby *Buddhovi* vyjádřili úctu. ⁶ Posadili se před něho a upřeně na *Buddhu* hleděli. Poté zrak velmi laskavě pozvedli k *Maitréjovi*. ⁷ Nato *Maitréja* vstal ze svého místa, a jakmile se poklonil, přistoupil k *Buddhovi*. ⁸ Vhodně se zahalil, vložil ruce do polohy *aňďžali*, obě vyhlížely, jako když zřítě klenuté lotosy. ⁹ Takto promluvil:

Buddha = vlastním jménem *Siddhártha Gautama*, asi 564/3 př. n. l. *Kapilavastu* nebo v *Lumbíní* – podle legendy zemřel 13. října 484/3 př. n. l. Výraz *Buddha* znamená probuzený, osvícený.

Maitréja [*Maitreya*] = představuje nástupce *Buddhy Šákjamuniho* a *buddhu* příštího věku. Nyní je bódhisattvou, který dlí v „radostných nebesích“ *Tušíta*.

„přítel všech tvorů“, *Brahman*, jenž dorazil k nejvyššímu stavu lidské dokonalosti;

přívětivý; spřátelený; přátelsky nakloněný; příjemný

Dharma (*dharm*) = Zákon, učení, věc, jev

bódhisattva = bytost správně usilující o probuzení

déva, dévové = v buddhistické kosmologii jeden ze šesti stavů bytí, do kterého je možné se zrodit, a to tím s nejblaženějším stupněm vědomí. Blaženější je již pouze *nirvána*.

lakša = 100 000; *koṭi* = 10 *lakšas*; *arbuda* = 10 *koṭis*; *parārdha* = 2 *arbudas*

déva = bůh

Brahmalóka = *Brahmovo* nebe

maitrá = vlídnost, přátelskost, láskyplnost, láska, laskavost, shovívavost

Grđhrakūṭa = Supí vrcholek [25° 0' 6.08" N, 85° 26' 47.3" E] jihovýchodně od *Rājagṛha*. Místo spjaté s pobytem a působením *Buddhy Šákjamuniho*. Zde pronesl *Lotosovou sūtru* a mnoho dalších *sūter*. V *Rádžagrze* se po smrti *Buddhy* sešel první buddhistický koncil.

Rājagṛha = starobylé královské sídlo [25°01'34.0"N 85°25'03.0"E], dnešní *Rádžgíru* ve státě *Bihár*.

Brahmovští bohové = jsou to *bohové*, kteří mají pouze čisté touhy, a žijí v *Brahmově světě* (*brahma-loka*, ve *Vedách* existují také dva *brahmalokas* - *hmotný*, *planeta Pána Brahmy*, obvykle známá jako *Satyloka*, a *věčný* - "*brahmaloka sanātana*" - *příbytek Višnu*).

Aňjali Mudrā (či *prañāmasana*) je gesto sepjatých dlaní používané jako projev pozdravu a úcty

„Laskavý vševědoucí *Buddho*, protože správně vnímáš všechny své *dharmy*, ¹⁰ znáš dobré skutky každé bytosti, jakož i špatné skutky nevědoucích, kteří sem přicházejí. ¹¹ Znáš celou cestu tří povozů, a jak se potom tři stávají pouze jedním povozem. ¹² Vnímáš správně smysly* každé bytosti, zakryté *kléšami*, (ale) uprostřed zárodku *bódhi*.

kléša = bolest, utrpení, úzkost, bolest z nemoci, úzkost

smysly = míní se pět smyslů (zrak, sluch, hmat, čich, chuť) a mysl

¹³ Jako sen, přelud, kouzlo [fata morgana] jsi užel všechny *dharmy* jako prázdné, nepodstatné, bez totožnosti (bez vlastního já). ¹⁴ Tvůj soucit je tak laskavý, že tě vůbec neopouští. Je to tvoje *upája*, vhodný prostředek, prostřednictvím kterého nevědoucí uzří tvou podobu. ¹⁵ Tvá moudrost, *Buddho*, vytváří vše. Ve skutečnosti jsi jako obloha. ¹⁶ Chvályhodné jsou ty bytosti, jejichž smysly netouží po *samskárach*, jako pošetilý jelen na planině touží po vodě. ¹⁷ Uzřeli tě. Uzřeli tak vše. Neustále tak slyší jenom tvoji *Dharmu*.

samskára = mentální konstrukce, volní aktivity

upája = vhodný prostředek, metoda, lest

¹⁸ Poždám *Buddhu* - dej mi možnost – jak snadno získat celé toto *bódhi*? ¹⁹ Jak se, vševědoucí *Buddho*, všechny skvělé, ušlechtilé *buddhadharmy* rychle a snadno získají? ²⁰ Kde nejsou vidět v *samsáře* četné strasti, (ale) *buddhadharmy* se jen rychle naplní?“

buddhadharma = *Buddhovo* učení; jeden z nejbližších indických ekvivalentů k tomu, čemu se dnes říká "buddhismus"

samsára = putovat [bloudění], "cyklus znovuzrození."

²¹ *Buddha* k němu takto promluvil: „Vždy máš příležitost, *Maitréjo*, se nás na něco otázat. ²² Vhodně se mne teď ptáš na dobré téma, které přinese bytostem největší pozhřebání. ²³ Ukážu ti cestu, na které si bódhisattvové velmi snadno a rychle uvědomí úplné *bódhi*. ²⁴ „Nechť klidně konám praxi *bódhi*!“ Kdokoli si toto přeje, má být poučen zejména o *maitrá*.

²⁵ *Bódhi* se velmi rychle získá skrze *maitrā*; *kšānti*, všechny *bhúmy* se rychle naplní. ²⁶ Získá tak deset *balas*, čtyři velké *vaišáradji*, osmnáct *ávenik*, všechny *buddhadharmy*. ²⁷ *Lakšany* rychle ozdobí jeho vzhled, (*anu*)*vyañḍžany* pokryjí celé jeho krásné údy. ²⁸ Vždy poženaný, zcela odstraní každou strast bytostí, divokých, špatných, zlých, každou z nich. ²⁹ Všechny jeho zlé skutky zcela vymizí. Vhodně, v každém okamžiku, koná *páramity*.

kšānti = trpělivost

bhúmīs = země"; *bhum* - stezka nebo cesta (*marga*), termín je užíváný pro označení "stupně" tréninku

balas = "moc" nebo "síla"; použitý v různých seznamech

vaišáradjas = "sebedůvěra," nebo "nebojácnost"; jeden z vlastností všech *Buddhů*

ávenikas = nesdílené faktory"; zvláštní kvality, které jsou pro *Buddhu* jedinečné např. vševedoucnost atd.

lakšāṇas = vícevýznamový termín pro "označení," "vlastnost," "atribut," nebo "znak"

(*anu*)*vyañḍžanas* = "menší znaky" nebo "druhotné vlastnosti"; sekundární charakteristické rysy objektů

páramitās = "dokonalost," ctnost nebo kvalita, která se vyvinula a je cvičena *bódhisattvy* na cestě k *buddhovství*

³⁰ Měl by se vhodně usadit, klidně na zcela tichém místě, měl by velmi rozvázně soustředit všechny své smysly (*včetně mysli*). ³¹ S klidnými smysly by měl takto meditovat o vlastním těle: „Tyto mé údy jsou vytvořeny z částecek (zrnek, atomů). ³² Země, voda, vítr, oheň se společně shromáždily. V každé částecce mne samého je prostor, uprostřed něhož se nacházejí. ³³ Je to prostor, jenž každému vytváří nekonečnou vnější svobodu.“ ³⁴ Měl by meditovat na vlastní částecčky jako na naprosto čisté. Stejně je i vše vnější, podobné jen *berylovým kamenům*. ³⁵ Jako zlaté záblesky, nejlesklejší a měkké. Voní stejně tak, jako nebeská vůně. ³⁶ V každé bytosti jsou částice naprosto čisté, bez nejmenšího kazu — jako jsou jen *berylovým kamenům*.

Beryl = drahokamy modrozelené jako mořská voda, vzdálený obzor

³⁷ Září tak jako čiré, rafinované zlato. Voní božsky, velmi měkké na dotek.

³⁸ Když tak v mysli zří všechny bytosti, měl by si dále představit, jak spočívá ve svých vlastních atomech: ³⁹ „V prostoru, které skýtají, soustřeďte pozornost na beryl. Jejich sloupy jsou zlaté, pokoje stříbrné. ⁴⁰ Jsou zde ukryty oblouky, okna, krásné balkony — jejich sloupy jsou zlaté — zahrady, mnoho lesů. ⁴¹ Jsou zde křesla, koberec – podobný tomu, který patří bohům, kalichy, mnoho drahocenných pohárů. ⁴² Zlaté prameny, modré rybníky, studny. Chladivá voda, velmi čistá, lahodná a výborná. ⁴³ Mnoho vysokých stromů vytvořených ze sedmi drahokamů. Kvetoucí květiny. Velmi chutné plody. ⁴⁴ Různé hudební nástroje, korunky, girlandy, náhrdelníky. Na stromech mnoho nebeských rouch. ⁴⁵ Pod stromy krásná nebeská křesla. Před nimi, lotosová lůžka, mnoho lotosů, modré a bílé. ⁴⁶ Země celá čistá z modrého berylu, vše je jemně pokryto sedmi drahokamy. ⁴⁷ Každý atom je tam tak čistý, vše jen jako čirý božský beryl. ⁴⁸ Taková barva jako čisté, rafinovaného zlata, vše září jako slunce. ⁴⁹ Jemné na dotek, jako božská pokožka, voní jako santalové dřevo. ⁵⁰ Je zde mnoho pohárů, všechny naplněné nektarem. Jsou zde různá, božská, velmi chutná jídla.“

⁵¹ Pak by měl takto přemýšlet: „Jakkoli nezměrně mnoho bytostí žije na východě, všechny vstoupily do tohoto příbytku. ⁵² Rovněž tak ze všech deseti směrů: Všechny bytosti vstoupily do tohoto mého příbytku.“

⁵³ „Pokud jde o jejich vlastní vzhled, všech pět *gatis* září stejně, čisté na dotek, (nezkažené) vůně. ⁵⁴ Jsou bez strastí. Ať už jsou v *samsáře* jakékoli strasti, mají mnoho skvělého nebeského potěšení, která se jim vyrovnají. ⁵⁵ Ať už tam visí na stromech krásná roucha, ty si berou a všechny oblékají. ⁵⁶ Ať už je tam mnoho překrásných pestrých ozdob, s nimi všemi se stejně velkolepě ozdobí.“

gatis = "osud," "cíl," nebo "potůček," jeden z pěti nebo šesti míst v *samsáře* kde nastane znovuzrození

samsára = "putování," resp. "cyklus znovuzrození"

⁵⁷ Přišel jemný vítr. Příznivě, krásně voní. Všechny písně a hudební nástroje krásně zní. ⁵⁸ Všichni lidé se baví, jsou rádi v příbytcích. Jsou velmi šťastní v parcích a zahradách. ⁵⁹ Jí nebeské, velmi chutné sladkosti. Pijí nektar z vyšperkovaných pohárů. ⁶⁰ Všichni sedí na prašnicích lotosů. Sedí tam a jsou s květinami velmi spokojeni. ⁶¹ Aby se potěšily, nosí mnoho vonných věnců.

Na všechny tvory by měl myslet jako na šťastné, spokojené a usměvavé. ⁶² Měl by na ně myslet jako na spokojené, zdravé a velmi mladistvé. Nemají vůbec zemřít, ani se nikdy znovu zrodit. ⁶³ Necht' z nich zmizí hněv, vší nevědomost, zlo vášně! Kéž by všichni byli spokojeni, dokud nedojdou *bódhi*! ⁶⁴ Všichni jsou vznešeného rodu. Nikomu neslouží. Smysly každého tvora jsou nebeské, vynikající. ⁶⁵ Se všemi svými radostmi, všichni se vší jejich dobrotou, všichni jsou vším jako jediný bytí. ⁶⁶ Pokud by mělo dojít ke sjednocení: „Je zde nerovnost. Toto

mi není drahé. Moje smysly se k tomu nevztahují.“⁶⁷ Měl by takto uvažovat: „Toto je jistě kvůli mému velkému dílu, má-li v úmyslu klást mi velké překážky.“⁶⁸ Pokud se moje mysl stále ještě vůči němu neočistila, můj hněv by se měl projevit všem.⁶⁹ Neexistuje žádný tvor, který by se ještě na nás hněval, jak by mohli ti všichni, kteří sem předtím přišli ze *samsáry*.⁷⁰ Pokud bych se měl hněvat s tímto jedním, hněvám se se všemi. Kromě toho, všichni byli milí ke mně a milí k sobě navzájem.⁷¹ Stejně jako jsem se úplně vzdal hněvu ke všem, tak jsem se naprosto vzdal hněvu a rozhořčení k jedinci.⁷² Pokud se nevzdám hněvu, zloby vůči jedinci, prostřednictvím zloby všechny bytosti odejdou do pekla.

⁷³ Takový to má důsledek: protože také půjdu do pekla, musím se tedy vzdát nepřátelství a hněvivé mysli.
⁷⁴ Rovněž *Buddhové*, v deseti směrech, se na nás dívají.

Jen hlupák hodlá v hněvu hledat *bódhi*.⁷⁵ Rozhněvaný sám neunikne ze strastí, jak se pak může ptát: „Kéž bych mohl zachránit ostatní!“⁷⁶ Hněvem se člověk v *samsáře* stává hadem. Ostatně, z nenávisti vzniká v hadovi jed.

⁷⁷ Musím meditovat o *maitrá* bez hněvu, bez nenávisti. Nestranně bychom měl uvažovat o laskavosti ke všem živým tvorům.

⁷⁸ Tak se může zcela vzdát nenávisti, hněvu, rovněž by také měl přemýšlet o každém *déva Buddhovi* v deseti směrech⁷⁹ s jejími *šrávakami*, se všemi *bódhisattvami*: „V těchto příbytcích všichni sedí, (někteří)⁸⁰ na tisíci okvětních listech lotosů, někteří na sedadlech. Každý z nich je ve velkém shromáždění,⁸¹ nad nimi je mnoho velkých drahokamů slunečniců. Pestré vlajky, mnoho náhrdelníků vlaje kolem.⁸² Všichni vševědoucí *Buddhové* sedí oblečení v božských oděvech, v zářících *kasaja* – rouších.⁸³ Samy od sebe, na počest *Buddhy*, všechny hudební nástroje vydávají měkké, nebeské zvuky.⁸⁴ Poháry, všechny zdobené sedmi šperky a zlatem, se blýskají jako slunce, měsíc,⁸⁵ plné lahodného nektaru. Tak pěkně voní, jako voní santalové dřevo.⁸⁶ Všichni *Buddhové* to ode mne vyžebrávají. Stejně tak všichni *bódhisattvové*, *arhati* a bytosti.⁸⁷ Všechny atomy na slunečnicích, vlajkách, praporech, oděvech, na stěnách, na zemi, v květech,⁸⁸ místech, kterými jsou věci svázány, všechny se lesknou více než slunce.⁸⁹ Jsou měkké na dotek stejně jako božská kůže, například v barvě jako rafinovaného *kāñcana*-zlato,⁹⁰ čisté podstaty. Takový je pouze *beryl*. V každé částice se odrážejí všechny podoby.⁹¹ Jemně voní. Vůně z nich je silná jako santalový prášek, *gośīrśaka*, dřevo aloe.“

šrávaka = naslouchající, žák

arhat = "ctihodný"; člověk, který zničil strasti (kléša) a všechny důvody pro budoucí znovuzrození

⁹² Pak by měl takto uvažovat: „Ačkoli se tyto věci lesknou, jediný *Buddhův* atom vyniká nade vše,
⁹³ vzhledem, čistotou, vůní, dotekem, prostě vším. Přesto skrz tyto částice má zřít *Buddhovu* podobu.“

⁹⁴ Měl by rychle myslet na všechny *Buddhovy lakšany*, na všechny (*anu*)*vjañdžanas*, jako (vytvořené) z těchto částic.⁹⁵ Každá je mnohem větší než každá bytost. Měl by tedy opětovně myslet jak na druhého *Buddhu*, tak na třetího a na všechny.⁹⁶ Měl by o nich přemítat jako o nanejvýš obdarovaných s nejlepším požehnáním. Všichni nalézají potěšení v *Buddhovu* učení (*Buddhadharma*).

⁹⁷ Měl by myslet tak, jako všichni *bódhisattvové* (a) *arhaté*: „Nechť se všichni tvorové jistě stanou právě takovými.⁹⁸ Jemný, voňavý, dobrý vítr přišel. Deštníky, prapory, náhrdelníky vše kolem se třepotá.“⁹⁹ Z nich vycházejí různé, četné chvalozpěvy — všechny ctnosti *Buddhů* a bytostí.¹⁰⁰ Všichni tvorové se shromáždili před *Buddhy*. Posadili se, *Buddhové* jim oznamují dobrou *Dharmu*.¹⁰¹ Hlas *Buddhů* je čistý, velmi měkký. Tak jsou všichni tvorové, kteří mají být obdařeni štěstím,¹⁰² jako by se koupali v samotném nektaru. Mají velkou radost, že štěstěna je při nich.¹⁰³ Všechny *kléši* bytostí se úplně uklidnily. Jejich mysl se zklidnila. Sedí jen v meditaci zvané *pritisukha*.¹⁰⁴ Sedící *Buddhové* jim zjevují čistou *Dharmu*, popis lásky, jak o ní mají meditovat.¹⁰⁵ Živí tvorové jsou v podstatě všichni jako sen, částečná slepota, přelud. Vůbec žádné já [ego].¹⁰⁶ Tak jsou *Buddhové* bez vlastního já [ega]. Pouze bláznům se zdá, že existuje vlastní já [ego]. Z tohoto důvodu nemohou naprosto uniknout.¹⁰⁷ Vlastními smysly, vytvářejí mnoho *samskár*. Blázní sami sebe svazují vlastními smysly.¹⁰⁸ Dokud nepochopí: „Mysl, myšlenky jsou rovněž klamné“, pak se jim věci zjevují jako sen.

¹⁰⁹ Pak by měl takto uvažovat: „Všechny věci jsou prázdné. Trochu jsem meditoval v mysli o *maitrá* [láskyplné mysli].¹¹⁰ Prázdné, protože je prázdné, nemůže vytvářet překážky. Bez vlastní totožnosti [já, ega] jsou

tvorové, bez vlastní totožnosti jsou všichni *buddhové*.¹¹¹ V každé částěce sebe samého jsou *kšétrasy* tři časů. Protože všechny tři doby jsou v každé jednotlivé *kšétrě* mne samotného.¹¹² Projevy tří dob jsou v každé z těchto částek mne samého. Všechny *kalpas* tří časů vstoupily do každého okamžiku.¹¹³ *Buddhové* tří časů tam sedí na všech místech, zjevují se v každém okamžiku před všemi bytostmi.¹¹⁴ Někteří sedí, medituji, někteří vyhledávají čistou nejlepší *Dharmu*, někteří přijímají můj nektar.¹¹⁵ *Arhaté, bódhisattvové* tří časů všichni sedí v kruhu každého vševědoucího *Buddhy*.¹¹⁶ Všichni sedí obdarování požeňáním tří časů. Zdá se, že mne obdaroval požeňáním tří časů.¹¹⁷ *Kšétrasy* jsou nekonečně pestré, očištěné, čiré. Každá jednotlivá částěčka překonává bývalé příbytky.¹¹⁸ Všude tam, kde je prostor, voní vůně, svítí čisté, velmi měkké¹¹⁹ podoby tří dob. V každém okamžiku, s nimi uctívám jejich *Buddhy*.¹²⁰ Rovněž nanejvýš vzdávám čest *bódhisattvům*, živým bytostem a také *šrávakům*.

kšétrā = pole, země

kalpa = "eon" nebo "nesmírně dlouhý věk"

¹²¹ Mnoho skvělých, vonných mraků, v každém okamžiku, rychle vytéká z mého těla.¹²² Na *Buddhy*, na každou bytost tak prší čistý, velmi hustý déšť nektaru.¹²³ Vůně s prachem prší silně navoněné *kālānusāri, candana a gośīrśaka*.¹²⁴ Láskyplně, hustě a silně pršely pestrobarevné květiny, nebesky modré lotosy a *sumanases*.¹²⁵ Hřmělo jemně, jako by to byly božské zvuky. Blesky se rozsvítily stejně jako slunce.

¹²⁶ Drží mnoho velkých, drahocenných slunečníků. Ty září víc než slunce a měsíc.¹²⁷ Všichni tvorové jsou vskutku obdařeni tímto požeňáním. Všichni *déva Buddhové* sedí nádherně požeňáni.¹²⁸ Tvorové mají mít na paměti toto požeňání. Jsou tím tak ovlivněni, že se zná, že jsou tím požeňáni.¹²⁹ Sedí požeňáni, všichni stojí požeňáni, všichni jdou obdařeni vším tímto požeňáním.¹³⁰ Jako mnich ovládá celou *apkrtsna*, jen tak je tento projev ovládán.¹³¹ Stejně jako mnich ovládá *nilakrtsna*, tak jsou všichni ovládnuti tímto požeňáním.“

¹³² Poté by měl takto uvažovat: „Požeňání je pouze zdánlivé. Taková je jeho podstata, jako kouzlem vytvořená věc.¹³³ Stejně jako přivlastňování [uchopení, osobování] je pokládáno za kouzlem vytvořenou věc, tak ovládám velká požeňání s ohledem na bytosti.¹³⁴ Stejně tak, jako kouzlem vytvořila věc, v podstatě neexistuje, také všichni tvorové nemají vlastní existenci, jsou bez vlastní totožnosti (já).

¹³⁵ Jako hloupý jelen touží po přeludu, tak pohotové smysly spěchají k lásce.¹³⁶ Stejně jako v případě přeludu zde není vůbec žádná voda, tak všechny *dharmy* jsou bez vlastní totožnosti [nesobecké, bez já].¹³⁷ Stejně jako se zjevují ve snu, tak se tyto věci zdají existovat. Jako ve snu nic neexistuje, takové jsou všechny *dharmy*.¹³⁸ Šedému zákalu vskutku odpovídá částečná vnitřní slepota. Falešné víře vskutku odpovídá vnitřní já (egoismu).¹³⁹ Komu zmizí šedý zákal, zmizí i celá slepota. Komu zmizí falešná víra, zcela zmizí i myšlenka já (egoismu).¹⁴⁰ Díky léku na šedý zákal, díky poznání všechny falešné víry zmizí, jako věci ve snu tomu, kdo se probudil.¹⁴¹ Kdykoli se věci jeví jako *vikalpas*, přivlastňování [uchopení, osobování], existují *maitrā*, šestinásobná (*pāramitā*), *brahma (-vihāra)s*, zásluhy.¹⁴² Zmizí-li *vikalpas*, přivlastňování se zcela odstraní; představitost se potlačí. Tomu se říká *mahāmaitrā*,¹⁴³ kterou se rychle skuteční úplně *bóधि*, zlé skutky zcela zmizí.¹⁴⁴ Skrze *maitrā* zmizí mnoho zlých skutků i vážných onemocnění. Prostřednictvím náklonosti [*maitrā*] velmi laskavého muže [*Buddhy*],¹⁴⁵ nedochází k těžkým strastem pozorovaným ve smrti. Rychle získává předzvěst *bóधि*.¹⁴⁶ Porozumí *kšānti*, velkému množství meditací. Nikdy se znovu nezrodí v *apáji*.

vikalpa = "klamné rozpoznávání," "představy" nebo "koncepte"; často ekvivalent "pojmového bujení"

kšānti = "trpělivost," "stálost," nebo "výdrž"; alt. "tolerance, přijetí," nebo "vnímavost"

apāja = „klesnout,“ či "neštěstí, zlověstný osud," synonymum pro neštěstný osud

¹⁴⁷ Ale muži, jenž naslouchá jen *mahāmaitrā*, případně tak mnoho ctností, kořenů zásluh,¹⁴⁸ jako kdyby měl *Buddhům* třech časů v průběhu *kalpy* darovat tři světy naplněné šperky.¹⁴⁹ O kolik víc však, pro toho kdo by přijal a tak sledoval toto vše, jeho zásluhy nemohou být vyjádřeny v jedné *kalpě*.

¹⁵⁰ *Buddha* dokončil popis *maitrā*. Nebeské květy se snášely dolů. Mnoho bytostí bylo zachráněno.

¹⁵¹ Nechtě se nesčetné stovky tisíc *Brahmových* bohů velmi radují, že *Maitréja* osobně přijal celou tuto *Dharmu*.